

**UCHWAŁA NR XXVI/193/2026
RADY MIEJSKIEJ W KĘPNIE**

z dnia 3 lutego 2026 r.

**w sprawie przyjęcia Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających
Przemocy Domowej w Gminie Kępno na lata 2026-2030**

Na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1673) oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 ze zm.) **uchwala się, co następuje:**

§ 1. Przyjmuje się Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Kępno na lata 2026-2030 stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Kępno.

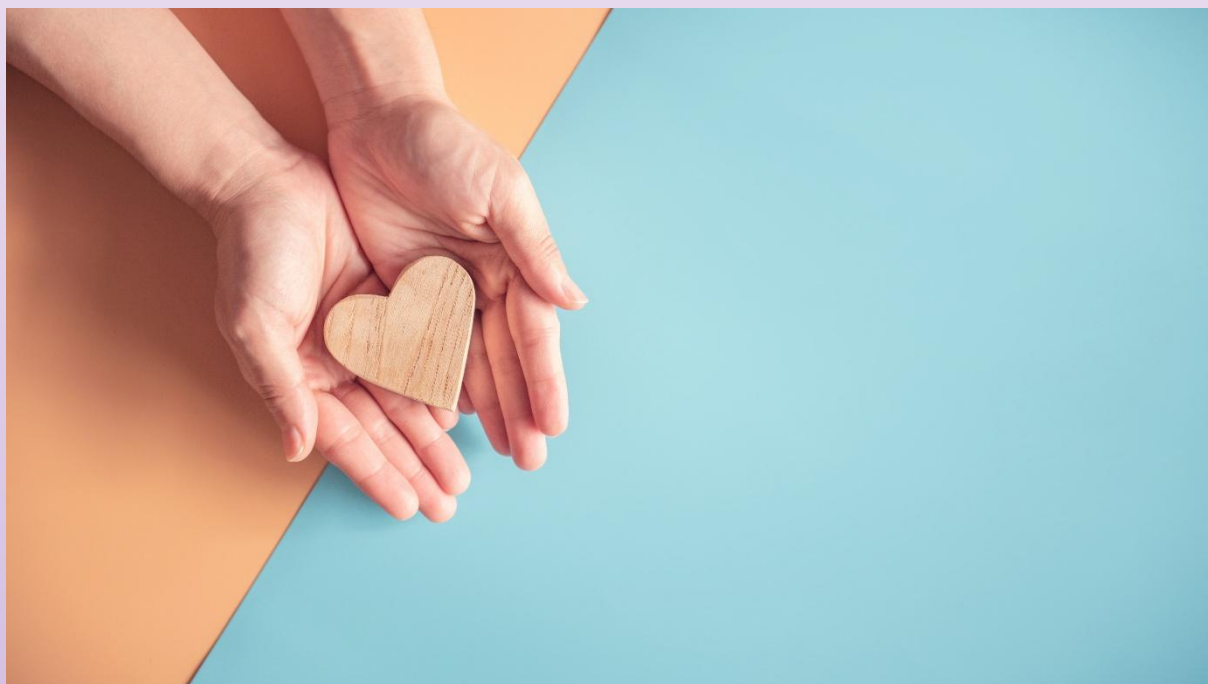
§ 3. 1. Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy w Kępnie oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Kępno.

2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Kępnie

Tomasz Soleccki

Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Kępno na lata 2026 – 2030

Spis treści

Rozdział I. Uwarunkowania prawne	3
1.1. Podstawa prawna.....	3
Rozdział II. Charakterystyka zjawiska przemocy.....	6
2.1. Teoretyczne podstawy przemocy domowej	6
2.2. Cykle przemocy.....	7
Rozdział III. Przemoc domowa w Gminie Kępno	9
4.1. Działalność Gminnego Ośrodka Wsparcia Rodzin w Kryzysie.....	9
4.2. Działania administracyjne i praca nad stabilizacją sytuacji życiowej	10
4.3. Procedura Niebieskiej Karty	11
4.4. Punkt Konsultacyjno-Informacyjny Przeciw Przemocy Domowej	11
Rozdział V. Zjawisko przemocy domowej w świetle badań ankietowych – 2025.....	12
5.1. Dorośli mieszkańcy Gminy Kępno	12
5.2. Uczniowie Gminy Kępno.....	14
Rozdział VI. Analiza SWOT.....	16
Rozdział VII. Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Kępno na lata 2026– 2030.....	21
7.1. Adresaci Programu.....	21
7.2. Realizatorzy Programu	22
7.3. Cele i zadania Programu	23
7.4. Zakładane rezultaty.....	32
7.5. Źródła finansowania	32
7.6. Monitorowanie i sprawozdawczość realizacji Programu	33

-

Rozdział I.

Uwarunkowania prawne

1.1. Podstawa prawna

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej w art. 6 ust. 2 pkt 1 nakłada na samorząd obowiązek opracowania i realizacji programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej.

Przez **przemoc domową** rozumie się w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej: „jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:

- narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
- naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,
- powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę,
- ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
- istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej”;

Natomiast **osoba doznająca przemocy domowej** (art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej) to:

- małżonek, także w przypadku, gdy małżeństwo ustało lub zostało unieważnione oraz jego wstępni, zstępni, rodzeństwo i ich małżonkowie,
- wstępni i zstępni oraz ich małżonkowie,
- rodzeństwo oraz ich wstępni, zstępni i ich małżonkowie,
- osoby pozostające w stosunku przysposobienia i jej małżonek oraz ich wstępni, zstępni, rodzeństwo i ich małżonkowie,
- osoby pozostające obecnie lub w przeszłości we wspólnym pożyciu oraz jej wstępni, zstępni, rodzeństwo i ich małżonkowie,
- osoby wspólnie zamieszkujące i gospodarujące oraz ich wstępni, zstępni, rodzeństwo i ich małżonkowie,

- osoby pozostające obecnie lub w przeszłości w trwałej relacji uczuciowej lub fizycznej niezależnie od wspólnego zamieszkiwania i gospodarowania,
- małoletni
 - wobec których jest stosowana przemoc domowa

Przez **osobę doznającą przemocy domowej** należy także rozumieć małoletniego będącego świadkiem przemocy domowej wobec osób, o których mowa wyżej (art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej).

Osoba stosująca przemoc domową (art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej) to osoba pełnoletnia, która dopuszcza się przemocy domowej wobec ww. osób doznających przemocy.

Świadek przemocy domowej (art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej) – należy przez to rozumieć osobę, która posiada wiedzę na temat stosowania przemocy domowej lub widziała akt przemocy domowej.

Program będzie realizowany w oparciu o następujące akty prawne:

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz.U. z 1997 r. Nr 78 poz. 483 ze zm.)
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz.U. z 2024 r. poz.1673),
- Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2025 r., poz.1214 ze zm.),
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2025 r., poz. 49),
- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2023 r., poz. 2151),
- Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2025 r., poz. 1153),
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2023 r., poz. 1939 ze zm.),
- Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2025 r., poz. 1338),
- Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. z 2025 r., poz. 636 ze zm.),
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. z 2023 r., poz. 2809 ze zm.),
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Karny (Dz.U. z 2025 r., poz. 383).

- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 46 ze zm.),
- Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2024 r., poz. 1568 ze zm.),
- Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz.U. z 2024 r., poz. 1802 ze zm.),
- Uchwała nr 205 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2023 r. w sprawie ustanowienia Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2024-2030 (M.P. z 2023 r., poz. 1232 ze zm.),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U. 2023 r. poz. 1870),

Rozdział II.

Charakterystyka zjawiska przemocy

2.1. Teoretyczne podstawy przemocy domowej

W literaturze przedmiotu wyróżnia się kilka rodzajów przemocy:

- **Przemoc fizyczna** – to forma agresji łącząca się naruszeniem granic ciała. Jej celem jest zadanie osobie doznającej przemocy bólu fizycznego, uszkodzenie jej ciała, pogorszenie jej zdrowia lub pozbawienie ją życia. Przejawia się poprzez: szarpanie, kopanie, popychanie, obezwładnianie, duszenie, odpychanie, przytrzymywanie, policzkowanie, szczypanie, bicie otwartą ręką, pięściami, różnymi przedmiotami, przypalanie papierosem, topienie, polewanie substancjami żrącymi, użycie broni, pozostawienie w niebezpiecznym miejscu, nieudzielenie niezbędnej pomocy, itp.
- **Przemoc psychiczna** – to zachowanie, którego celem jest umniejszanie poczucia własnej wartości, wzbudzanie w osobie doznającej przemocy strachu. Ta forma przemocy powoduje poważne szkody psychologiczne. Przejawia się poprzez: wyśmiewanie opinii, poglądów, przekonań, religii, pochodzenia, narzucanie swojego zdania, poglądów, stałe ocenianie, krytykę, wmawianie choroby psychicznej, izolowanie, kontrolowanie, ograniczanie kontaktów z innymi ludźmi, wymuszanie posłuszeństwa i podporządkowania, ograniczanie snu, pożywienia i schronienia, wyzywanie, używanie wulgarnych epitetów, poniżanie, upokarzanie, zawstydzanie, stosowanie gróźb, szantażowanie, itp.
- **Przemoc seksualna** – to zmuszanie osoby do aktywności seksualnej wbrew jej woli, a także kontynuowaniu aktywności seksualnej, gdy ta osoba nie jest w pełni świadoma, bez pytania jej o zgodę lub gdy na skutek zaistniałych warunków obawia się odmówić. Przejawia się poprzez: gwałt, wymuszanie pożycia seksualnego, nieakceptowanych pieszczot i praktyk seksualnych, zmuszanie do seksu z osobami trzecimi, sadyzm w pożyciu, wyśmiewanie wyglądu, ciała i krytykę zachowań seksualnych, itp.¹
- **Przemoc ekonomiczna** – to celowe niszczenie czyjejś własności, pozbawianie środków lub stwarzaniem warunków, w których nie są zaspokajane niezbędne dla przeżycia potrzeby. Przejawia się poprzez: okradanie, zabieranie pieniędzy, niełożenie na utrzymanie, uniemożliwianie podjęcia pracy zarobkowej, niezaspokajanie podstawowych, materialnych potrzeb rodziny, szantażowanie, zaciąganie długów i kredytów bez zgody współmałżonka,

¹ <https://www.niebieskalinia.info/index.php/przemoc-w-rodzinie/8-rodzaj-przemocy>

zmuszanie do pożyczek, uniemożliwianie korzystania z pomieszczeń niezbędnych do zaspokajania potrzeb (kuchnia, łazienka) itp.

- **Zaniedbanie** – to ciągle niezaspokajanie podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych. Tej formy przemocy najczęściej doświadczają dzieci. Przejawia się poprzez: niedawanie (dziecku) środków na utrzymanie, pozbawianie jedzenia, ubrania, schronienia, brak pomocy w chorobie, nieudzielenie pomocy, uniemożliwianie dostępu do miejsc zaspokojenia podstawowych potrzeb: mieszkania, kuchni, łazienki, łóżka².
- **Cyberprzemoc** – to przemoc z użyciem urządzeń elektronicznych, najczęściej telefonu bądź komputera. Przejawia się poprzez: agresję słowną, np. wyzywanie na czatach internetowych, umieszczanie komentarzy na forum internetowym w celu ośmieszenia, sprawienia przykrości lub wystraszenia innej osoby; upublicznianie upokarzających, przerobionych zdjęć i filmów, zamieszczanie przykrych komentarzy na profilach innych osób w portalach społecznościowych, włamanie na konto i podszywanie się pod kogoś w celu zamieszczania w jego imieniu obraźliwych postów i zdjęć na profilach innych użytkowników, szantażowanie, ujawnianie sekretów, wykluczanie z grona „znajomych” w Internecie, celowe ignorowanie czyjejś działalności w sieci³.

2.2. Cykle przemocy

Przemoc domowa rzadko jest incydem jednorazowym, zazwyczaj ma ona charakter długotrwały i cykliczny. Można wyszczególnić powtarzające się fazy, które razem tworzą pewnego rodzaju cykle przemocy. Znajomość faz pozwala lepiej zrozumieć charakter i specyfikę problemu. Możemy wyróżnić trzy fazy powtarzającego się cyklu. Są to:

- **Faza narastania napięcia** – jest to pierwsza faza, w której dochodzi do stopniowego wzrostu napięcia, w której osoba stosująca przemoc jest stale napięta i poirytowana, zaś osoba doznająca przemocy obarcza siebie winą i stara się za wszelką cenę uniknąć kolejnej awantury;
- **Faza ostrej przemocy** – jest to druga faza, w której napięcie prowadzi do wybuchu gniewu i rozładowania agresji. Partner staje się gwałtowny, wpada w szal, jakiś drobiazg wywołuje awanturę. Osoba doświadczająca przemocy może doznać obrażeń zagrażających jej zdrowiu i życiu. Najczęściej to w tej fazie, osoby doznające przemocy wzywają policję, szukają pomocy;

² <https://www.niebieskalinia.info/index.php/przemoc-w-rodzinie/8-rodzaj-przemocy>

³ A. Borkowska, *Cyberprzemoc. Włącz blokadę na nękanie*, NASK Akademia, s. 8.

- **Faza miodowego miesiąca** – jest to trzecia faza, w której osoba stosująca przemoc wyraża skruchę, składa obietnice, obiecuje poprawę. „Sprawca” jest czuły, troskliwy, zapewnia o swojej miłości. Przeprasza często towarzyszą łązy i prezenty. W tej sytuacji osoba doświadczająca przemocy często czuje się odpowiedzialna za to, co się stało i postanawia dać osobie stosującej przemoc „drugą szansę”. Faza miodowego miesiąca zatrzymuje osobę doświadczającą przemocy domowej w sytuacji przemocy, bo łatwo pod jej wpływem zapomnieć o koszmarze pozostałych dwóch faz. Niestety faza miodowego miesiąca nie trwa długo. Po jakimś czasie napięcie znowu narasta i cały cykl przemocy się powtarza. Z biegiem czasu przemoc staje się coraz gwałtowniejsza, dotkliwsza. Cykliczność przemocy sprawia, że osobom doświadczającym przemocy trudno jest podjąć działania mające na celu zatrzymanie przemocy.

Rozdział III.

Przemoc domowa w Gminie Kępno

4.1. Działalność Gminnego Ośrodka Wsparcia Rodzin w Kryzysie

Kategoria	2022	2023	2024
Liczba osób przyjętych na pobyt całodobowy	26	13	11
Liczba rodzin	14	8	7
Struktura rodzin	3 × rodziny 2-os.; 4 × rodziny 3-os.; 3 samotne kobiety; 3 samotni mężczyźni; 1 rodzina 2-os. (małżeństwo)	2 × rodziny 3-os.; 3 samotne kobiety; 3 samotni mężczyźni; 1 rodzina 2-os. (małżeństwo)	1 × rodzina 3-os.; 2 × rodziny 2-os.; 1 samotna kobieta; 3 samotni mężczyźni
„Niebieskie Karty” przyjęte z innych instytucji	41	46	61
Założone karty klienta	35	30	37
Porady specjalistyczne – ogółem	1081	1149	1375
— porady psychologiczne	61	77	119
— porady prawne	728	735	1071
— porady pedagogiczne	20	56	2
— porady socjalne	272	281	183

W latach 2022–2024 Ośrodek Wsparcia Rodziny w Kryzysie udzielał całodobowej pomocy osobom i rodzinom znajdującym się w trudnych sytuacjach życiowych, przyjmując łącznie kilkadziesiąt osób w ramach pobytów okresowych. W każdym z lat istotną część mieszkańców stanowiły samotne kobiety, samotni mężczyźni oraz matki z dziećmi, które szczególnie często potrzebowały natychmiastowego schronienia i wsparcia. Równolegle Zespół Interdyscyplinarny przyjmował dziesiątki formularzy „Niebieska Karta”, co świadczy o skali problemu przemocy domowej w gminie oraz o skutecznej współpracy instytucji zgłaszających.

Ośrodek udzielił łącznie kilku tysięcy specjalistycznych porad – prawnych, psychologicznych, pedagogicznych i socjalnych – a liczba sporządzanych pism i wniosków wzrastała z roku na rok, co wskazuje na rosnący zakres wsparcia proceduralnego i prawnego.

Zawierano również kontrakty socjalne, które porządkowały proces wychodzenia z kryzysu i mobilizowały klientów do podejmowania działań naprawczych.

Efektywność pracy Ośrodka widoczna była również w realnych rezultatach: dzięki ścisłej współpracy klientów z pracownikami podejmowano interwencje prawne, kierowano sprawy do prokuratury i sądów, osoby uzależnione podejmowały leczenie, a rodziny uzyskiwały rozwody, separacje czy alimenty. Pomoc psychologiczna przyczyniała się do odbudowania poczucia własnej wartości u osób doświadczających przemocy, zaś wsparcie pedagogiczne dla dzieci pomagało w przełamywaniu skutków dorastania w rodzinach dysfunkcyjnych oraz w odbudowywaniu prawidłowych wzorców relacji.

Ośrodek, działając w oparciu o profesjonalną kadrę i indywidualne podejście do każdej osoby, zapewniał klientom nie tylko pomoc interwencyjną, ale również długofalowe wsparcie, dając im narzędzia do samodzielnego pokonywania kryzysów i odzyskiwania stabilności życiowej.

4.2. Działania administracyjne i praca nad stabilizacją sytuacji życiowej

W latach 2022–2024 przygotowano **ponad 1600 pism i wniosków**, stanowiących integralny element prowadzenia spraw klientów, kontaktów z instytucjami, zabezpieczania praw dzieci i dorosłych oraz przygotowywania dokumentacji do działań pomocowych.

- **2022 r.** – 385 pism i wniosków
- **2023 r.** – 583 pism i wniosków
- **2024 r.** – 642 pisma i wnioski

Systematyczne zwiększanie liczby dokumentów świadczy o rozszerzaniu zakresu wsparcia i coraz bardziej złożonych potrzebach osób zgłaszających się do Ośrodka.

Każdego roku zawierano również **kontrakty socjalne**, które porządkowały proces wychodzenia z trudności i mobilizowały do realizacji wspólnie wyznaczonych celów:

- 2022 r. – 2 kontrakty
- 2023 r. – 2 kontrakty
- 2024 r. – 3 kontrakty

Kontrakty te obejmowały m.in. wyznaczenie planu działań, współpracę z terapeutami lub prawnikami, poprawę warunków bytowych, rozwijanie kompetencji wychowawczych czy wzmocnienie samodzielności życiowej.

Kategoria	2022	2023	2024
Liczba sporządzonych pism i wniosków	385	583	642
Kontrakty socjalne	2	2	3

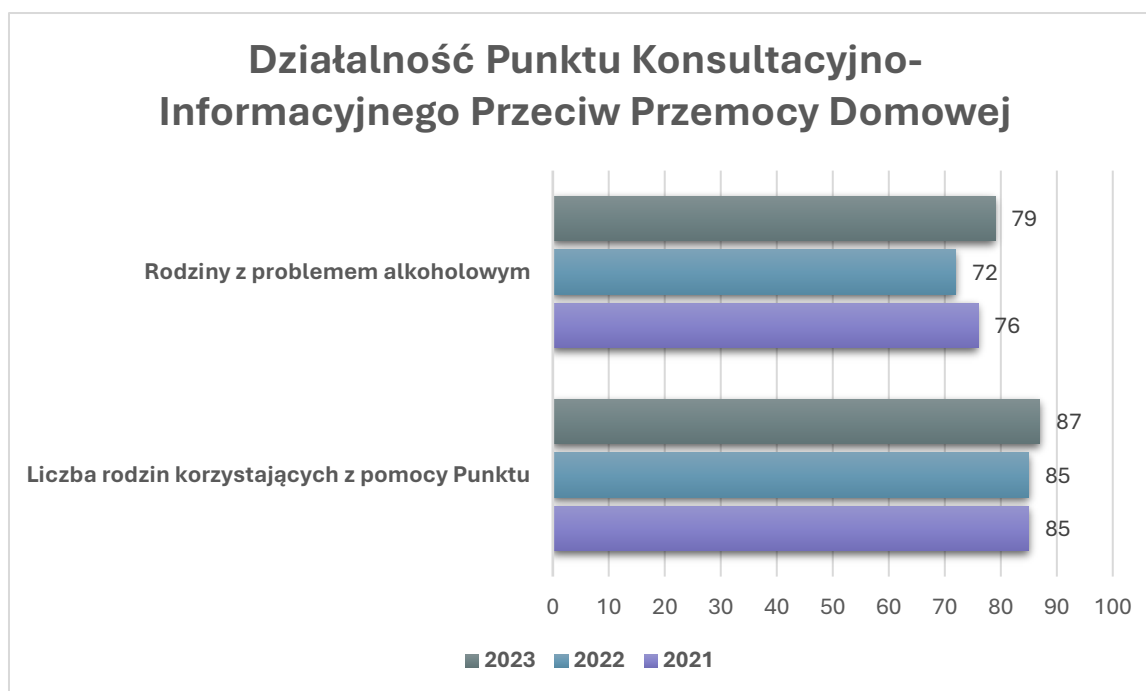
4.3. Procedura Niebieskiej Karty

W latach 2022–2024 liczba założonych Niebieskich Kart systematycznie rosła, co wskazuje na zwiększoną identyfikację przypadków przemocy domowej oraz większą gotowość do ich zgłaszania. Największą liczbę formularzy wszczyniała Policja, odpowiadająca każdego roku za zdecydowaną większość interwencji. Wzrost zanotowano również w placówkach edukacyjnych. Udział innych instytucji w procedurze malał.

Liczba założonych Niebieskich Kart	2022	2023	2024
Sporządzono ogółem, w tym przez następujące instytucje:	41	46	61
Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej	4	5	5
Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	-	-	-
Placówki Służby Zdrowia	-	-	-
Placówki edukacyjne	-	3	5
Policja	34	37	51
Inne instytucje i organizacje	3	1	-
Inne	-	-	-

4.4. Punkt Konsultacyjno-Informacyjny Przeciw Przemocy Domowej

Punkt Konsultacyjno-Informacyjny Przeciw Przemocy Domowej udziela corocznie wsparcia zbliżonej liczbie rodzin, a ich ogólna liczba wzrosła z 85 w 2021 i 2022 roku do 87 w 2023 roku. Znaczną część odbiorców stanowią rodziny z problemem alkoholowym, których liczba utrzymuje się na wysokim poziomie, a w 2023 roku była najwyższa w analizowanym okresie. Dane wskazują na stałą potrzebę funkcjonowania punktu jako miejsca pierwszego kontaktu dla osób doświadczających przemocy i kryzysów rodzinnych.

Rozdział V.

Zjawisko przemocy domowej w świetle badań ankietowych – 2025

5.1. Dorośli mieszkańcy Gminy Kępno

W badaniu wzięło udział 85 mieszkańców, w tym 82% kobiet oraz 18% mężczyzn.

- Najpierw zapytano badanych, czy są osobami z niepełnosprawnością. 6% respondentów wskazało odpowiedź tak.
- 12% badanych wskazało, że ma w swoim otoczeniu osoby doświadczające przemocy domowej, a 20% nie jest pewna, ale ma podejrzenia, że tak.
- Zjawisko przemocy domowej, w zamieszkiwanej przez respondentów miejscowości, jest raczej rzadkie oraz bardzo rzadkie w opinii 85% z nich. 15% odpowiedzi wskazuje, że jest ono raczej częste oraz bardzo częste.
- Wśród badanej grupy osób 15% doświadczyło przemocy od członka swojej rodziny oraz 8% z nich poprosiło o pomoc.
- Wśród odpowiedzi najczęściej pojawiała się przemoc psychiczna (77%), przemoc fizyczna (23%) oraz przemoc ekonomiczna i seksualna (po 8%).
- Warto zauważyć, że dla 54% przemoc domowa wielokrotnie miała miejsce w przeszłości, jednakże teraz się już nie powtórzy, a 30% deklaruje był to jednorazowy incydent, który

się już nie powtórzył. Dla 8% przemoc działa się wielokrotnie i są obawy, że zdarzy się to znowu i dla kolejnych 8% badanych działa się to wielokrotnie w przeszłości i wciąż się dzieje.

- Łącznie 95% badanych zgadza się ze stwierdzeniem, że przyczyną przemocy domowej jest alkohol. Łącznie 91% uświadamia sobie, że przemoc może wystąpić w każdej rodzinie. 100% zgadza się ze stwierdzeniem, że osobą doznającą przemocy domowej może stać się zarówno kobieta, jak i mężczyzna.
- Odpowiedzi „Zdecydowanie nieprawdziwe” i „Raczej nieprawdziwe” określają, że funkcjonujące wśród badanych przekonania na temat przemocy są budujące: „Przemoc domowa to prywatna sprawa, nikt nie powinien się wtrącać” (93%); „Przemoc jest tylko wtedy, gdy są widoczne ślady na ciele osoby doznającej przemocy” (98%); „Gdyby osoba doznająca przemocy naprawdę cierpiała, odeszłaby od osoby stosującej przemoc” (94%); „Policja nie powinna interweniować w sprawach rodzinnych” (93%); „Nie ma czegoś takiego, jak gwałt w małżeństwie” (93%).
- Zdaniem mieszkańców Miasta i Gminy Kępno przyczyn agresji wobec członków rodziny należy poszukiwać kolejno w: nieumiejętności radzenia sobie z problemami (85%), stresie (74%), złej sytuacji materialnej (48%), chorobie psychicznej (46%), braku pracy rodziców (29%), różnicy zdań członków rodziny (27%) oraz braku posłuszeństwa dzieci (21%). 4% respondentów zaznaczyło odpowiedź inne nie podając przykładów.
- 86% respondentów odpowiedziało, że bardzo często lub czasami zdarza się długotrwałe dochodzenie i postępowanie sądowe, natomiast 84% odpowiedziało, że bardzo często lub czasami orzekane są zbyt łagodne wyroki. Łącznie 81% respondentów odpowiadała też, że bardzo często lub czasami zdarza się wycofanie zgłoszenia przez osobę zgłaszającą.
- Jeżeli chodzi o przeciwdziałanie przemocy domowej, to mieszkańcy wskazywali, że najskuteczniejszymi działaniami są: zaostrzenie kar dla osób stosujących przemoc (80%), edukacja społeczeństwa (67%), zwiększenie niezależności finansowej kobiet (39%), poprawa sytuacji materialnej rodzin (28%).
- Stwierdzenie „Aby prawidłowo wychować dziecko, należy od czasu do czasu dawać klapsa” spotkało się z dezaprobatą – łącznie 94% mieszkańców nie zgodziło się z takim stwierdzeniem. Łącznie 96% badanych zdecydowanie nie zgadza się ze stwierdzeniem, że stosowanie kar fizycznych hartuje dziecko i pozwalają sobie lepiej radzić w przyszłości. 78% badanych zgadza się, aby kary fizyczne były zakazane prawem. Kolejne twierdzenie: „Dziecko powinno bać się rodziców, wtedy łatwiej o posłuszeństwo i szacunek” spotkało

się z negacją 96% respondentów. Respondenci nie zgadzają się również ze stwierdzeniem, że łagodne kary fizyczne nie są przemocą domową – 89%. Według respondentów bicie dziecka jest oznaką bezradności rodziców – łącznie 74%.

5.2. Uczniowie Gminy Kępno

W badaniu wzięło udział 462 uczniów z Gminy Kępno.

- 40% czuje się w swojej klasie bardzo dobrze, a 44% raczej dobrze, co wskazuje na poczucie komfortu. Po 8% czuje się raczej źle lub bardzo źle i chciałoby zmienić klasę.
- Łącznie 70% badanych udzieliło odpowiedzi zdecydowanie tak lub raczej tak. Jedynie 30% wskazało na odpowiedzi raczej nie i zdecydowanie nie.
- 36% badanych deklaruje, że są w szkole uczniowie, których się boją.
- 16% uczniów uważa, że w szkole jest zwyczaj prześladowania, straszenia najmłodszych uczniów (tzw. kocenie). 63% nie wie.
- Zapytano także uczniów jak oceniają swoje zachowanie w szkole. Najczęstszymi odpowiedziami były te pozytywne (33% wzorowe, 38% bardzo dobre, 21% dobre). 5% badanych zaznaczyło odpowiedź poprawne, 2% nieodpowiednie i 1% respondentów oceniło swoje zachowanie nagannie.
- 81% uczniów ma w klasie lub szkole przynajmniej jedną osobę, której może się zwierzyć z trudności.
- Najczęściej występującą sytuacją jest wyśmiewanie kogoś, przezywanie (31% uczniów wskazało, że taka sytuacja ma miejsce codziennie i kolejne 31% kilka razy w tygodniu lub 15% kilka razy w miesiącu). Spora część respondentów wskazała także na obgadywanie kogoś za plecami (34% uczniów wskazała, że taka sytuacja ma miejsce codziennie, 22% kilka razy w tygodniu, 17% kilka razy w miesiącu). Często wskazywano także na unikanie, ignorowanie, wykluczanie z grupy (20% wskazało odpowiedź codziennie, 23% kilka razy w tygodniu, a 20% kilka razy w miesiącu) oraz na kopanie, bicie (22% wskazało odpowiedź codziennie, 20% kilka razy w tygodniu, 18% kilka razy w miesiącu).
- Następnie zapytano uczniów kto częściej robi takie rzeczy. 83% wskazało, że są to chłopcy, a 17% wskazało na dziewczyny.
- 30% deklaruje, że nigdy nie zdarzyło się, aby zostali kopnięci, przezywani, czy żeby ktoś ich uderzył. Przeciwnego zdania jest 70% ankietowanych.
- Uczniowie deklarują, że doświadczają w szkole przemocy fizycznej (37%) oraz przemocy psychicznej (36%).

- Zapytano także kiedy najczęściej dochodzi do przemocy. Najczęściej wskazywanymi odpowiedziami były podczas przerw (76%), a także po lekcjach (8%).
- Następnie zapytano respondentów, dlaczego ich zdaniem inni uczniowie zachowują się agresywnie. Najczęściej (40%) wskazywano na to, że lubią poniżać innych. Niewiele mniej osób wskazało na to, że są źle wychowani przez rodziców (39%), nie wiedzą, że sprawiają komuś przykrość (31%) lub dlatego, że nie ponoszą żadnych konsekwencji (29%). 28% badanych wskazuje na potrzebę posiadania respektu.
- Niepokojące, jest, że część ankietowanych zadeklarowała przyglądanie się bójce, dopingowanie i nagrywanie zdarzenia telefonem – 55%. Zaistniałą sytuację zgłosiłoby nauczycielowi 23% badanych uczniów oraz 13% starałoby się rozdzielić bijących się uczniów.
- Okazuje się, że 51% uczniów jest zdania, że problem przemocy w szkole można rozwiązać poprzez sprawiedliwe karanie winnych. Uczniowie wskazywali również na: wyrzucanie agresywnych ze szkoły – 34%, spotkania z pedagogiem lub psychologiem – 31%, zainstalowanie kamer na szkolnych korytarzach – 21%, zajęcia sportowe – 24% oraz nieodpowiadanie na zaczepki – 17%.
- Następnie zapytano uczniów komu zwierzyliby się, gdyby doświadczyli przemocy. Najwięcej respondentów wskazywało na wychowawcę (46%) oraz rodziców (43%), a 42% wskazało, że zwierzyłoby się w takiej sytuacji przyjacielowi. 17% zgłosiłoby taką sytuację dyrektorowi szkoły, 15% pedagogowi lub psychologowi szkolnemu, a 17% deklaruje, że nie powiedziałoby nikomu.
- Rozkład odpowiedzi sugeruje, że 22% uczniów ma lub miało doświadczenia związane z przemocą domową, a 4% uczniów raczej nie czuje się w swoim domu całkowicie bezpiecznie.
- W kwestii rodzaju przemocy doświadczanej przez uczniów w swoich domach najczęściej wskazywali oni na doświadczanie przemocy psychicznej – 12% i przemocy fizycznej – 10%.
- 20% uczniów potwierdza, iż zna osoby, które doświadczają przemocy domowej, a 31% nie jest pewna, ale ma podejrzenia, że tak jest.
- Uczniowie dość często otrzymywali wiadomości z obelgami – 28% oraz często ich prywatna wiadomość była udostępniania innej osobie – 35%. 23% deklaruje, że publikowano w Internecie ośmieszające ich filmiki/zdjęcia.

- Większość uczniów – 89% deklaruje bardzo dobre lub raczej dobre relacje z rodzicami/opiekunami. Podobnie jest w przypadku oceny relacji uczniów z nauczycielami – większość 81% ocenia je jako bardzo dobre lub dobre.
- Łącznie 81% uczniów chciałoby podzielić się swoimi wątpliwościami w kwestii przeżywanego problemu z rodzicami.

Rozdział VI.

Analiza SWOT

Analiza SWOT dotycząca przemocy domowej w Gminie Kępno obejmuje cztery kluczowe elementy: mocne i słabe strony (czynniki wewnętrzne) oraz szanse i zagrożenia (czynniki zewnętrzne).

Poniżej znajduje się szczegółowa analiza SWOT:

SWOT	
Mocne strony (Strengths)	• Stabilne funkcjonowanie Ośrodka zapewniającego całodobowe wsparcie osobom i rodzinom w kryzysie. • Zróżnicowany profil odbiorców pomocy, obejmujący zarówno osoby samotne, jak i rodziny z dziećmi, co potwierdza elastyczność działania placówki. • Systematyczny wzrost liczby porad specjalistycznych, świadczący o rosnącym zaufaniu do Ośrodka i wysokiej jakości udzielanego wsparcia. • Dominujący udział porad prawnych, umożliwiający skuteczne regulowanie spraw. • Doświadczona i wielospecjalistyczna kadra, obejmująca psychologów, pedagogów, prawników i pracowników socjalnych. • Rosnąca liczba sporządzanych pism i wniosków, co wskazuje na aktywne wspieranie klientów w kontaktach z instytucjami i w procesach formalnych. • Regularnie zawierane kontrakty socjalne, które strukturyzują proces wychodzenia z kryzysu i wspierają zwiększanie samodzielności klientów.

	• Skuteczna identyfikacja sytuacji wymagających reakcji, potwierdzona rosnącą liczbą przekazywanych formularzy NK. • Efektywna współpraca międzyinstytucjonalna, zwłaszcza z Policją i placówkami edukacyjnymi, które najczęściej inicjują procedury NK. • Widoczne rezultaty pracy Ośrodka, takie jak poprawa sytuacji życiowej klientów, podejmowanie terapii, regulowanie kwestii prawnych oraz odbudowa dobrostanu psychicznego. • Wysoka świadomość społeczna dotycząca zjawiska przemocy – większość mieszkańców odrzuca mity, uznaje potrzebę reagowania oraz wskazuje alkohol jako główny czynnik sprzyjający agresji w środowisku domowym. • Duże poczucie bezpieczeństwa i rzadka deklaracja występowania przemocy – 85% mieszkańców uważa, że sytuacje agresji w ich miejscowości są zjawiskiem rzadkim, co świadczy o stosunkowo pozytywnej percepcji bezpieczeństwa lokalnego. • Generalnie pozytywne relacje w szkołach – większość uczniów deklaruje bardzo dobre lub dobre relacje z rówieśnikami, nauczycielami i rodzicami, co stanowi solidny fundament dla działań wychowawczych. • Uczniowie mają szeroki dostęp do wsparcia emocjonalnego — większość wskazuje, że ma osobę, której może się zwierzyć, co wzmacnia potencjał środowiska szkolnego w zakresie wczesnej identyfikacji trudności.
Słabe strony (Weaknesses)	• Malejąca liczba osób przyjmowanych na pobyt całodobowy, co może świadczyć o ograniczonej dostępności miejsc lub barierach w zgłaszaniu się. • Zmienna struktura rodzin, w tym niewielka liczba rodzin wieloosobowych korzystających ze wsparcia, co może

	wskazywać na trudności w dotarciu do części potrzebujących. • Duże obciążenie poradnictwa prawnego, mogące wynikać z wysokiej liczby konfliktów rodzinnych i skomplikowanych spraw proceduralnych. • Rosnąca liczba formularzy NK, która może przeciążać system wsparcia i wymagać większych zasobów infrastrukturalnych. • Stopniowy wzrost liczby pism i wniosków, zwiększający obciążenie administracyjne pracowników. • Potrzeba szerszego informowania mieszkańców o ofertach pomocy, ponieważ część osób wciąż nie korzysta z dostępnych usług. • Część mieszkańców nie zna miejsc dostępnej pomocy, co może ograniczać gotowość do zgłaszania trudnych sytuacji i korzystania ze wsparcia. • Wśród młodzieży występuje wysoki poziom zachowań agresywnych (wyśmiewanie, przemoc fizyczna, wykluczanie), co wskazuje na utrzymujący się problem rówieśniczy wymagający działań systemowych. • Znaczna liczba uczniów doświadcza cyberprzemocy lub uczestniczy w jej rozpowszechnianiu, co zwiększa ryzyko problemów emocjonalnych i izolacji społecznej.
Szanse (Opportunities)	• Stałe zwiększanie liczby zgłoszeń w procedurze NK, co sprzyja identyfikowaniu osób w kryzysie i umożliwia szybką interwencję. • Możliwość pozyskiwania dodatkowych środków finansowych, w tym na poradnictwo, edukację i wsparcie rodzin. • Rosnąca świadomość społeczna na temat dostępnej pomocy, która może zwiększyć zgłaszalność i umożliwić pracę z osobami w ukrytych kryzysach.

	• Współpraca z placówkami edukacyjnymi, które odgrywają coraz większą rolę w reagowaniu na pierwsze sygnały problemów w rodzinach. • Wzmacnianie współpracy z Policją, która najczęściej wszczyna procedurę NK i pełni kluczową rolę w zapewnieniu bezpieczeństwa. • Rozwój Punktu Konsultacyjno-Informacyjnego, który stale obsługuje znaczną liczbę rodzin wymagających wsparcia. • Możliwość rozbudowy oferty psychologicznej i pedagogicznej, szczególnie w zakresie pracy z dziećmi i młodzieżą. • Wzrastające zapotrzebowanie na poradnictwo prawne, umożliwiające dalsze rozwijanie usług w tym zakresie. • Potencjał do rozwijania działań profilaktycznych, zwłaszcza w obszarze przeciwdziałania kryzysom rodzinnym. • Możliwość wzmacniania kompetencji rodzicielskich klientów, co może przyczynić się do zmniejszenia liczby interwencji w przyszłości. • Bardzo wysoka akceptacja społeczna dla edukacji i działań profilaktycznych dotyczących przemocy i wychowania dzieci stwarza przestrzeń do rozszerzania programów społecznych i kampanii informacyjnych. • Gotowość uczniów do rozmowy z wychowawcami, rodzicami i specjalistami wzmacnia możliwości budowania programów wczesnej interwencji i profilaktyki. • Wyraźne oczekiwania mieszkańców dotyczące poprawy wsparcia psychicznego oraz edukacji społecznej mogą wspierać rozwój nowych usług i programów dla całych rodzin.
Zagrożenia (Threats)	• Rosnąca liczba przypadków kierowanych do procedury NK, co wskazuje na eskalację trudnych sytuacji w rodzinach. • Wysoki poziom konfliktów rodzinnych, generujących duże obciążenie poradnictwa prawnego.

- Nasilanie się problemów psychologicznych wśród dzieci i dorosłych, zwiększające zapotrzebowanie na czasochłonne formy wsparcia.
- Ryzyko przeciążenia pracowników, wynikające z dynamicznego wzrostu liczby pism, porad oraz procedur interwencyjnych.
- Złożoność spraw rodzinnych, wydłużająca proces wychodzenia z kryzysu i utrudniająca szybkie rozwiązywanie problemów.
- Niewystarczająca liczba zasobów w instytucjach współpracujących, co może obniżać efektywność działań międzyinstytucjonalnych.
- Możliwe trudności w pozyskiwaniu funduszy zewnętrznych, od których zależy rozwój usług specjalistycznych.
- Ryzyko utrzymującej się lub rosnącej skali uzależnień w rodzinach, co potęguje liczbę kryzysów.
- Wysoka rotacja lub wypalenie zawodowe personelu, mogące obniżyć jakość świadczonych usług.
- Część mieszkańców i uczniów deklaruje, że zna sytuacje trudnych zdarzeń w rodzinach, co wskazuje na realne ryzyko ich występowania i konieczność wzmacniania lokalnego systemu wsparcia.
- Rosnące zjawiska agresji rówieśniczej i cyberprzemocy mogą prowadzić do pogorszenia zdrowia psychicznego młodzieży i eskalacji konfliktów w środowisku szkolnym.
- Istnieje zjawisko bierności świadków przemocy rówieśniczej — wielu uczniów przyznaje, że obserwuje takie zachowania, a nie interweniuje, co utrwała poczucie bezkarności sprawców i zwiększa skalę problemu.

Rozdział VII.

Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Kępno na lata 2026– 2030

7.1. Adresaci Programu

Program przeciwdziałania przemocy domowej skierowany jest do osób dotkniętych przemocą domową – dzieci, młodzieży, dorosłych oraz seniorów – które doświadczają zagrożeń fizycznych, psychicznych, emocjonalnych lub zaniedbania, przemocy.

Szczególną uwagę poświęca się rodzinom, w których występują czynniki ryzyka, takie jak uzależnienia, konflikty rodzinne, problemy wychowawcze czy trudności w prawidłowym pełnieniu funkcji opiekuńczo-wychowawczych.

Program obejmuje także osoby stosujące przemoc, którym oferowane są działania edukacyjno-korekcyjne mające na celu zmianę zachowań oraz ograniczenie ryzyka powtarzających się incydentów przemocy. Wsparcie kierowane jest również do rodziców i opiekunów, koncentrując się na rozwijaniu kompetencji wychowawczych, radzeniu sobie w trudnych sytuacjach oraz tworzeniu bezpiecznego środowiska rodzinnego.

Program angażuje także społeczność lokalną – mieszkańców, nauczycieli, pracowników instytucji publicznych i organizacji pozarządowych – w celu podnoszenia świadomości społecznej, przeciwdziałania stereotypom i wzmocnienia lokalnego systemu wsparcia rodzin i osób zagrożonych przemocą.

Główne grupy odbiorców i obszary działań programu:

- Osoby dotknięte przemocą domową (dzieci, młodzież, dorośli, seniorzy) – wsparcie interwencyjne, psychologiczne, prawne i socjalne.
- Rodziny z czynnikami ryzyka, w tym uzależnienia, konflikty rodzinne, trudności wychowawcze – działania profilaktyczne, edukacyjne i terapeutyczne.
- Osoby stosujące przemoc – udział w programach korekcyjno-edukacyjnych, konsultacje motywacyjne, zmiana zachowań.
- Rodzice i opiekunowie – rozwijanie kompetencji wychowawczych, umiejętności radzenia sobie w sytuacjach trudnych, budowanie bezpiecznego środowiska dla dzieci.
- Społeczność lokalna – mieszkańcy, szkoły, instytucje publiczne, NGO – edukacja społeczna, kampanie informacyjne, przeciwdziałanie stereotypom i wzmocnienie lokalnego systemu wsparcia.

7.2. Realizatorzy Programu

Realizacja działań zaplanowanych w Programie wymaga współpracy wielu instytucji odpowiedzialnych za pomoc społeczną, bezpieczeństwo, edukację i ochronę zdrowia. W Gminie Kępno kluczową rolę odgrywa **Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej**, który koordynuje wsparcie dla osób w kryzysie, prowadzi procedurę „Niebieskie Karty”, udziela poradnictwa specjalistycznego oraz realizuje działania profilaktyczne. Ważnym partnerem jest **Policja**, która podejmuje interwencje, zgłasza przypadki wymagające wsparcia i współpracuje w ramach zespołów interdyscyplinarnych.

Znaczącą funkcję pełnią również **placówki oświatowe**, prowadzące edukację w zakresie bezpieczeństwa i profilaktyki, oraz **poradnie psychologiczno-pedagogiczne**, które zapewniają wsparcie diagnostyczne i terapeutyczne dzieciom, młodzieży i rodzinom. **Organizacje pozarządowe** uzupełniają działania systemowe, oferując grupy wsparcia, edukację i pomoc środowiskową. Rolę wspierającą odgrywa także **ochrona zdrowia**, która diagnozuje skutki przemocy i kieruje osoby potrzebujące do odpowiednich form pomocy.

Wspólne działania wymienionych podmiotów, realizowane poprzez zespoły interdyscyplinarne i bieżącą wymianę informacji, pozwalają na szybkie reagowanie na sytuacje kryzysowe oraz zapewniają spójny, kompleksowy system wsparcia na terenie gminy.

7.3. Cele i zadania Programu

Głównym celem wyznaczonym w Programie Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Kępno na lata 2026–2030 jest:

Zapewnienie skutecznej ochrony i wsparcia osobom doznającym przemocy domowej oraz zmniejszenie występowania przemocy domowej poprzez działania profilaktyczne, edukacyjne, interwencyjne i wspierające współpracę instytucji oraz społeczności lokalnej.

Osiągnięciu celu głównego ma służyć realizacja przedstawionych poniżej celów szczegółowych. Poniższe cele i kierunki działań są zgodne z Rządowym Programem Przeciwdziałania Przemocy Domowej na lata 2024–2030.

Cel szczegółowy	Kierunki działań	Wskaźniki realizacji	Realizatorzy
Zwiększanie świadomości społecznej w zakresie rozpoznawania i zapobiegania przemocy domowej	• Przygotowanie i wdrażanie programów edukacyjnych dla dzieci i młodzieży obejmujących m.in. (na podstawie wyników badań ankietowych): → Zajęcia dotyczące budowania bezpiecznej atmosfery w klasie, wzmacniania poczucia komfortu i przeciwdziałania wykluczaniu. → Warsztaty o relacjach rówieśniczych, reagowaniu na wyśmiewanie, przezywanie,	• Liczba zrealizowanych programów edukacyjnych dla dzieci i młodzieży. • Liczba programów edukacyjnych dla osób dorosłych i seniorów. • Liczba przeprowadzonych warsztatów kompetencyjnych. • Liczba warsztatów komunikacyjnych i rozwiązujących konflikty.	Placówki oświatowe, GKRPA, organizacje pozarządowe, jednostki kultury, inne instytucje lokalne

	obgadywanie, ignorowanie i inne formy agresji psychicznej. → Treningi radzenia sobie z lękiem szkolnym, strachem przed rówieśnikami oraz sytuacjami konfliktowymi. → Zajęcia dotyczące cyberbezpieczeństwa, ochrony prywatności, konsekwencji udostępniania zdjęć i wiadomości oraz reagowania na cyberprzemoc. → Spotkania o empatii, komunikacji i wspieraniu kolegów – rozwijające umiejętność proszenia o pomoc i oferowania wsparcia. → Warsztaty sportowe i integracyjne sprzyjające redukowaniu napięcia, budowaniu współpracy i pozytywnych relacji. → Zajęcia uczące konstruktywnego rozwiązywania konfliktów bez	• Liczba szkoleń dla rodziców/opiekunów. • Łączna liczba uczestników zajęć (z podziałem na grupy wiekowe). • Liczba przygotowanych materiałów informacyjnych. • Liczba miejsc dystrybucji materiałów i liczba odbiorców.	
--	--	---	--

	agresji oraz rozpoznawania własnych emocji. → Programy o reagowaniu jako świadek – jak nie wspierać agresora, jak zgłaszać sytuacje przemocy dorosłym. → Warsztaty dotyczące presji rówieśniczej, potrzeby „respektu” i konsekwencji agresywnych zachowań. → Zajęcia podnoszące świadomość o możliwościach szukania pomocy – u rodziców, nauczycieli, pedagogów i rówieśników. • Realizacja cykli edukacyjnych dla osób dorosłych i seniorów dotyczących m.in. (na podstawie wyników badań ankietowych): → Warsztaty zwiększające wiedzę o różnych formach przemocy, ich		
--	--	--	--

	objawach i tym, jak reagować, gdy pojawiają się sygnały zagrożenia. → Spotkania dotyczące roli alkoholu w występowaniu trudnych sytuacji domowych oraz promowania alternatywnych sposobów radzenia sobie ze stresem. → Zajęcia z komunikacji w rodzinie – rozwiązywanie konfliktów, wyrażanie emocji, budowanie wspierających relacji. → Warsztaty dotyczące praw osób doświadczających przemocy i możliwości uzyskania pomocy oraz roli instytucji publicznych. → Zajęcia wzmacniające kompetencje wychowawcze, przeciwdziałające stosowaniu kar fizycznych i promujące pozytywne metody wychowania.		
--	--	--	--

	→ Warsztaty o radzeniu sobie z trudnymi emocjami, stresem i obciążeniami codzienności. → Spotkania informacyjne dotyczące przebiegu postępowań prawnych, możliwości ochrony i wsparcia rodzin w kryzysie. → Programy edukacyjne pomagające obalać stereotypy dotyczące przemocy oraz wzmacniające świadomość, że może ona wystąpić w każdej rodzinie. → Zajęcia dla rodziców o wspieraniu dzieci doświadczających przemocy rówieśniczej lub cyberprzemocy. → Warsztaty dla seniorów dotyczące bezpieczeństwa, rozpoznawania sygnałów nadużyć i uzyskiwania pomocy. • Organizacja kampanii lokalnych obejmujących materiały informacyjne,		
--	---	--	--

	działania medialne, prelekcje i wydarzenia profilaktyczne. • Prowadzenie warsztatów rozwijających kompetencje emocjonalno-społeczne, umiejętność rozwiązywania konfliktów i budowania pozytywnych relacji w rodzinie. • Organizacja szkoleń dla rodziców w zakresie metod wychowawczych opartych na szacunku, komunikacji i konsekwencji. • Opracowywanie, udostępnianie i rozpowszechnianie materiałów informacyjnych dotyczących dostępnych form pomocy i zasad reagowania.		
Wspieranie osób dopuszczających się zachowań przemocowych w kierunku zmiany postaw i odpowiedzialności	• Kierowanie osób do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych i programach pracy nad emocjami. • Zgłaszanie potrzeby udziału w programach przez instytucje: Policję, OPS, sąd oraz inne podmioty.	• Liczba osób skierowanych do programów korekcyjno-edukacyjnych. • Liczba uczestników programów. • Liczba osób kończących programy.	Sąd Rejonowy, Policja, MGOPS, organizacje pozarządowe

	• Realizowanie rozmów motywujących do podjęcia terapii lub programu korekcyjnego. • Monitorowanie skuteczności oddziaływań na podstawie dokumentacji i analizy zgromadzonych kart działań. • Współpraca międzyinstytucjonalna w celu zapewnienia ciągłości i spójności działań.	• Liczba rozmów motywacyjnych. • Liczba instytucji współpracujących.	
Podnoszenie kwalifikacji osób pracujących w systemie przeciwdziałania przemocy	• Organizacja szkoleń, warsztatów oraz seminariów dla członków Zespołu Interdyscyplinarnego i grup diagnostyczno-pomocowych. • Szkolenia dla przedstawicieli służb społecznych, edukacyjnych, medycznych i mundurowych. • Umożliwianie udziału w konferencjach regionalnych i ogólnopolskich. • Zapewnienie superwizji oraz wymiany doświadczeń między instytucjami.	• Liczba przeprowadzonych szkoleń. • Liczba warsztatów dedykowanych służbom społecznym, edukacyjnym oraz zdrowotnym. • Liczba uczestników (z podziałem na instytucje). • Liczba konferencji z udziałem przedstawicieli gminy.	Policja, placówki oświatowe, szpital powiatowy, MGOPS, Sąd Rejonowy, NGO

		• Liczba przeprowadzonych superwizji i spotkań wymiany doświadczeń.	
Rozszerzanie współpracy lokalnej i partnerstwa na rzecz przeciwdziałania przemocy	• Nawiązywanie nowych oraz utrzymywanie dotychczasowych partnerstw z organizacjami społecznymi. • Wspólna realizacja programów edukacyjnych, profilaktycznych oraz działań informacyjnych. • Rozbudowa systemu wzajemnej wymiany danych i informacji o dostępnych formach wsparcia. • Organizacja kampanii informacyjnych we współpracy z NGO i instytucjami publicznymi.	• Liczba wspólnie realizowanych projektów edukacyjnych. • Liczba projektów profilaktycznych. • Liczba inicjatyw informacyjnych. • Liczba mieszkańców korzystających ze wsparcia w ramach partnerstw.	NGO, GKRPA, placówki oświatowe, instytucje lokalne
Zapewnienie kompleksowej ochrony i dostępu do wsparcia dla osób doświadczających przemocy domowej	• Stałe działanie Zespołu Interdyscyplinarnego oraz grup roboczych.	• Liczba posiedzeń Zespołu Interdyscyplinarnego. • Liczba sporządzonych formularzy NK.	MGOPS, Policja, Sąd Rejonowy, służba zdrowia, NGO

	• Prowadzenie procedury „Niebieska Karta” przez wszystkie uprawnione instytucje. • Zapewnienie dostępu do poradnictwa: prawnego, psychologicznego, medycznego i socjalnego. • Udostępnienie form wsparcia materialnego i rzeczowego. • Prowadzenie interwencji na rzecz ochrony dzieci oraz przygotowywanie stosownych wniosków do sądu. • Organizacja kompleksowej pomocy zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu przemocy domowej.	• Liczba porad prawnych, psychologicznych i socjalnych. • Liczba osób objętych wsparciem materialnym i rzeczowym. • Liczba interwencji dotyczących bezpieczeństwa dzieci • Liczba przygotowanych wniosków do sądu.	
--	--	---	--

7.4. Zakładane rezultaty

Zakładane rezultaty programu obejmują oczekiwane efekty działań w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej. Określenie rezultatów umożliwia systematyczną ocenę skuteczności podejmowanych działań, w tym programów profilaktycznych, wsparcia psychologicznego oraz interwencji realizowanych przez instytucje publiczne i organizacje pozarządowe. Rezultaty stanowią także podstawę do planowania dalszych działań, monitorowania postępów oraz podejmowania decyzji mających na celu zwiększenie ochrony osób doznających przemocy domowej.

Zakładane rezultaty niniejszego Programu:

- Podniesienie poziomu wiedzy mieszkańców – coraz więcej osób potrafi rozpoznać różne formy krzywdzenia, wie, jak właściwie reagować i gdzie szukać wsparcia.
- Wzmocnienie osób doznających przemocy i ich bliskich – uczestnicy działań edukacyjnych zyskują większe umiejętności radzenia sobie w trudnych sytuacjach oraz świadomego korzystania z dostępnych form pomocy.
- Ograniczenie zachowań agresywnych w środowisku rodzinnym – wśród osób objętych wsparciem obserwuje się spadek sytuacji zagrażających bezpieczeństwu domowemu.
- Usprawnienie współdziałania instytucji – rozwija się koordynacja między służbami społecznymi, edukacyjnymi, zdrowotnymi i organizacjami społecznymi, co podnosi skuteczność interwencji i profilaktyki.
- Zwiększenie ochrony dzieci i dorosłych – rośnie liczba osób korzystających z poradnictwa prawnego, psychologicznego i socjalnego, co poprawia poczucie bezpieczeństwa w rodzinach.
- Utrwalanie pozytywnych norm społecznych – mieszkańcy coraz częściej odrzucają przemoc jako sposób rozwiązywania konfliktów, a jednocześnie rośnie gotowość do reagowania i zgłaszania zagrożeń.

7.5. Źródła finansowania

Źródłem finansowania zadań zawartych w Programie Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Kępno na lata 2026-2030 są środki własne Gminy oraz środki poza budżetowe uzyskane z innych źródeł.

7.6. Monitorowanie i sprawozdawczość realizacji Programu

Ewaluacja Programu będzie realizowana poprzez systematyczne i kompleksowe gromadzenie danych od wszystkich instytucji oraz podmiotów zaangażowanych w jego wdrażanie.

Realizacja Programu będzie monitorowana poprzez systematyczne gromadzenie danych od wszystkich instytucji i podmiotów zaangażowanych w jego wdrażanie. Każdy realizator przekazuje informacje w ramach swoich kompetencji, co pozwala na stworzenie spójnego lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej.

Za zbieranie sprawozdań odpowiedzialny jest **Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Gminie Kępno**, który gromadzi informacje niezbędne do oceny realizacji Programu. Dane są przetwarzane w **bezpiecznej, jednolitej bazie danych** zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych (RODO) oraz ustawą o ochronie danych osobowych, z zapewnieniem odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych ograniczających dostęp do informacji wrażliwych.

Sprawozdania mogą być przekazywane **elektronicznie lub w formie pisemnej**, w zależności od preferencji realizatora, przy zachowaniu bezpieczeństwa danych. **Roczne sprawozdanie** stanowi dokument kompleksowy przedstawiany **Burmistrzowi oraz Radzie Miejskiej**, którzy dokonują oceny realizacji Programu, skuteczności działań oraz wskazują obszary wymagające wzmocnienia.

Cele sprawozdawczości:

- Monitorowanie realizacji Programu i podejmowanych działań.
- Ocena efektywności udzielanej pomocy społecznej i wsparcia osób doznających przemocy domowej.
- Identyfikacja obszarów wymagających poprawy lub wzmocnienia.
- Zapewnienie zgodności działań z obowiązującymi przepisami prawa i zasadami ochrony danych osobowych.

UZASADNIENIE

do uchwały Nr XXVI/193/2026

Rady Miejskiej w Kępnie

z dnia 3 lutego roku

w sprawie przyjęcia Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Kępno na lata 2026-2030

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej, na gminę nałożony został obowiązek tworzenia gminnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej m. in. poprzez opracowanie i realizację programu przeciwdziałania przemocy domowej i ochrony osób doznających przemocy domowej.

Realizując postanowienia w/w ustawy opracowano Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Gminie Kępno na lata 2026-2030.

Opracowanie takiego programu stanowi istotny element gminnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej.

Głównym celem programu jest zmniejszenie skali zjawiska przemocy domowej, zwiększenie skuteczności ochrony ofiar przemocy domowej, zwiększenie dostępności pomocy oraz skuteczności działań interwencyjnych i korekcyjnych wobec sprawców przemocy domowej.

Mając na uwadze powyższe projekt uchwały znajduje swoje uzasadnienie.

I Zastępca Burmistrza Miasta
i Gminy Kępno

Artur Kosakiewicz